

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 324/2015-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. júna 2015 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod spisovými značkami: Rvp 4391/2014, Rvp 4392/2014, Rvp 4393/2014, Rvp 5614/2014, Rvp 5812/2014, Rvp 6159/2014, Rvp 6160/2014, Rvp 6161/2014, Rvp 7180/2014, Rvp 7481/2014, Rvp 7482/2014, Rvp 7483/2014, Rvp 7484/2014, Rvp 7485/2014, Rvp 7486/2014, Rvp 7487/2014, Rvp 7488/2014, Rvp 7489/2014, Rvp 7490/2014, Rvp 7491/2014, Rvp 7492/2014, Rvp 8308/2014, Rvp 8309/2014, Rvp 8855/2014, Rvp 8856/2014, Rvp 8857/2014, Rvp 8858/2014, Rvp 8859/2014, Rvp 8860/2014, Rvp 8861/2014, Rvp 9118/2014, Rvp 9119/2014, Rvp 9120/2014, Rvp 9121/2014, Rvp 9122/2014, Rvp 9123/2014, Rvp 9124/2014, Rvp 9125/2014, Rvp 9126/2014, Rvp 9127/2014, Rvp 9128/2014, Rvp 9129/2014, Rvp 9130/2014, Rvp 9131/2014, Rvp 9132/2014, Rvp 9133/2014, Rvp 9134/2014, Rvp 9135/2014 a Rvp 9136/2014, ktorými namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici a jeho rozsudkami spisových značiek: 13 Co 305/2014 z 25. februára 2014; 13 Co 84/2014, 13 Co 80/2014 z 18. februára 2014; 14 Co 411/2013 z 11. februára 2014; 14 Co 311/2014 zo 4. marca 2014; 14 Co 119/2014 z 25. februára 2014; 14 Co 637/201, 14 Co 79/2013 z 11. februára 2014; 14 Co 372/2013 z 18. februára 2014; 13 Co 881/2013, 13 Co 730/2013, 13 Co 989/2013, 13 Co 884/2013, 13 Co 502/2013, 13 Co 856/2013, 13 Co 875/2013,

13 Co 891/2013, 13 Co 979/2013 z 22. apríla 2014; 16 Co 633/2013 z 27. marca 2014; 13 Co 172/2014, 13 Co 147/2014 z 22. apríla 2014; 13 Co 64/2014 z 8. apríla 2014; 14 Co 491/2014 z 29. apríla 2014; 16 Co 777/2013 zo 17. apríla 2014; 14 Co 259/2013 z 11.februára 2014; 17 Co 180/2013 z 30. apríla 2014; 13 Co 951/2013, 13 Co 967/2013, 13 Co 955/2013, 13 Co 605/2013 z 20. mája 2014; 16 Co 886/2013, 16 Co 840/2013, 16 Co 875/2013 z 22. mája 2014; 16 Co 930/2013 z 29. mája 2014; 14 Co 318/2014 z 25. februára 2014; 13 Co 976/2013, 13 Co 936/2013, 13 Co 888/2013 z 27. mája 2014; 16 Co 914/2013, 16 Co 897/2013 z 22. mája 2014; 12 Co 422/2013, 12 Co 447/2013 z 30. apríla 2014; 16 Co 838/2013 z 22. mája 2014; 13 Co 878/2013, 13 Co 926/2013 z 27. mája 2014; 12 Co 895/2013 z 30. apríla 2014; 13 Co 895/2013 z 27. mája 2014; 12 Co 623/2013 z 30. apríla 2014 a 13 Co 897/2013 z 27. mája 2014 a takto

rozhodol:

Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 4391/2014, Rvp 4392/2014, Rvp 4393/2014, Rvp 5614/2014, Rvp 5812/2014, Rvp 6159/2014, Rvp 6160/2014, Rvp 6161/2014, Rvp 7180/2014, Rvp 7481/2014, Rvp 7482/2014, Rvp 7483/2014, Rvp 7484/2014, Rvp 7485/2014, Rvp 7486/2014, Rvp 7487/2014, Rvp 7488/2014, Rvp 7489/2014, Rvp 7490/2014, Rvp 7491/2014, Rvp 7492/2014, Rvp 8308/2014, Rvp 8309/2014, Rvp 8855/2014, Rvp 8856/2014, Rvp 8857/2014, Rvp 8858/2014, Rvp 8859/2014, Rvp 8860/2014, Rvp 8861/2014, Rvp 9118/2014, Rvp 9119/2014, Rvp 9120/2014, Rvp 9121/2014, Rvp 9122/2014, Rvp 9123/2014, Rvp 9124/2014, Rvp 9125/2014, Rvp 9126/2014, Rvp 9127/2014, Rvp 9128/2014, Rvp 9129/2014, Rvp 9130/2014, Rvp 9131/2014, Rvp 9132/2014, Rvp 9133/2014, Rvp 9134/2014, Rvp 9135/2014 a Rvp 9136/2014 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 324/2015.

Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., odmieta ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 16. apríla 2014, 12. mája 2014, 19. mája 2014, 26. mája 2014, 16. júna 2014, 30. júna 2014, 11. júla 2014, 28. júla 2014 a 31. júla 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) a jeho rozsudkami, tak ako sú uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia (ďalej len „napadnuté rozsudky krajského súdu“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení žalobkyne v konaniach vedených Okresným súdom Lučenec, Okresným súdom Žiar nad Hronom, Okresným súdom Veľký Krtíš, Okresným súdom Revúca, Okresným súdom Rimavská Sobota a Okresným súdom Banská Bystrica (spolu ďalej len „okresné súdy“), predmetom ktorých bolo rozhodovanie o jej žalobách, ktorými sa domáhala náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom okresných súdov (ďalej len „žaloby“), ktoré sú súčasne súdmi, ktoré sťažovateľke uvedenú škodu a nemajetkovú ujmu mali spôsobiť.

Okresné súdy rozhodli vo veci samej rozsudkami, ktorými žaloby v celom rozsahu zamietli a zároveň zamietli i návrhy sťažovateľky na prerušenie konaní. Proti rozsudkom súdov prvého stupňa podala sťažovateľka odvolania. Krajský súd svojimi napadnutými rozsudkami potvrdil rozhodnutia okresných súdov a odporkyni (Slovenskej republike – Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky) náhradu trov odvolacieho konania nepriznali.

Podľa názoru sťažovateľky odvolacie súdy „spôsobili“ porušenie jej základných práv, „osobitne:

- základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (práva na súdnu ochranu);

- základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“.

Tvrdenie o porušení označených práv sťažovateľka odôvodňuje tým, že:

„... Rozhodoval vylúčený sudca. Všetky úkony, ktoré boli zo strany konajúceho prvostupňového súdu vykonané predstavujú úkony vykonané vylúčeným sudcom...

Napadnuté rozhodnutie krajského súdu je rozhodnutím absolútne prekvapivým...

Súdy oboch stupňov založili svoje rozhodnutia na skutočnostiach a právnych argumentoch, ku ktorým sa sťažovateľ nemohol vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie vo svoj prospech...

Konanie pred odvolacím súdom ako aj rozhodnutie odvolacieho súdu v predmetnej veci porušuje právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces, keďže napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené...“

Sťažovateľka formuluje výhrady aj proti odmietnutiu jej odvolaní napadnutými rozsudkami odvolacích súdov v časti smerujúcej proti výrokom napadnutých rozhodnutí súdov prvého stupňa o zamietnutí jej návrhov na prerušenie predmetných súdnych konaní.

Sťažovateľka na základe argumentácie uvedenej v sťažnostiach navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezmi, v ktorých vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v napadnutých konaniach a napadnutými rozsudkami, napadnuté rozsudky krajských súdov zruší a veci vráti na ďalšie konanie a zároveň jej prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spojeniu vecí na spoločné konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia)

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí na spoločné konanie, avšak v súlade s § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah prerokovaných sťažností, z ktorých vyplýva ich právna a skutková súvislosť, taktiež na totožnosť v osobe sťažovateľky a predmet konaní, a totožnosť krajského súdu, proti ktorým tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd aplikujúc § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 112 ods. 1 OSP tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými rozsudkami krajského súdu a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu

Ústavný súd po preskúmaní predmetu predmetných sťažností týkajúcich sa napadnutých rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o jej žalobných nárokoch podľa zákona č. 514/2003 Z. z o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v súvislosti s oneskoreným postupom všeobecných súdov pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj totožnosť v použitej právnej argumentácii, skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj vo veľkom množstve prípadov predošlých (a tiež posudzovaných ústavným súdom, pozn.), ako aj krajského súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľke sú nepochybné známe dôvody odmietnutia sťažností v obdobných prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku. A keďže v rozsahu použitej

zásadnej/kľúčovej argumentácie sťažovateľky proti napadnutým rozhodnutiam krajského súdu sa táto nemení, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (napr. sp. zn. I. ÚS 369/2014 z 2. júla 2014, sp. zn. I. ÚS 373/2014 z 2. júla 2014, sp. zn. II. ÚS 458/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. IV. ÚS 363/2014 z 1. júla 2014, sp. zn. IV. ÚS 256/2014 zo 16. apríla 2014), ktoré skončili odmietnutím rovnakých sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených (zrušenie napadnutých rozhodnutí krajského súdu a vrátenie vecí na ďalšie konanie a priznanie náhrady trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. júna 2015